

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan tiettyjen Indonesiasta peräisin olevien kuumavalssattujen teräslevyjen ja -kelojen tuonnissa täytäntöönpanoasetuksella (EU) 2020/1408 käyttöön otetun polkumyynnitullin laajentamisesta koskemaan tiettyjen Turkista lähetettyjen kuumavalssattujen teräslevyjen ja -kelojen tuontia riippumatta siitä, onko niiden alkuperämaaksi ilmoitettu Turkki 17.4.2023 annetun komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2023/825 (EUVL 2023, L 103, s. 12; jäljempänä riidanalainen asetus), ja
- velvoittamaan komission vastaamaan oikeudenkäyntikuluista.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa kahteen kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, joka koskee perusasetuksen 13 artiklan 1 ja 2 kohdan rikkomista siltä osin kuin komissio katsoi, että ruostumattomasta teräksestä valmistettujen levyaihioiden jalostus kuumavalssatuiksi teräslevyiksi ja -keloiksi on kokoonpanotoimintaa perusasetuksen 13 artiklan 1 kohdan d alakohdassa ja 2 kohdassa tarkoitetulla tavalla.
- 2) Toinen kanneperuste, joka koskee sitä, että asettaessaan kiertämisen vastaisia toimenpiteitä kuumavalssatuille teräslevyille ja -keloille, jotka on tuotettu Turkissa levyaihioista, jotka on valmistettu Turkista peräisin olevasta ruostumattomasta teräksestä, jotka jäivät tutkimuksen ulkopuolelle ja joiden osalta on katsottu, ettei niillä kierretä alkuperäistä toimenpidettä, komissio
 - rikkoi perusasetuksen 13 artiklan 1 kohtaa, tulkitsi virheellisesti perusasetuksen 13 artiklan 4 kohtaa ja teki arviointivirheen, kun se ei jättänyt näitä tuotteita ulkopuolelle tai vaihtoehtoisesti kun se ei myöntänyt kantajalle vapautusta näitä tuotteita varten
 - loukkasi suhteellisuusperiaatetta ja
 - loukkasi kantajan menettelyllisiä perusoikeuksia ja käytti toimivaltuuksiaan väärin laajentaessaan/asettaessaan toimenpiteitä näihin tuotteisiin kiertämisen vastaisen toimenpiteen myötä sen sijaan, että se olisi toteuttanut "tavanomaisen" polkumyynnitutkimuksen.

Kanne 11.7.2023 – Essilor International v. EUIPO – Carl Zeiss Vision (MYOLUX)

(Asia T-383/23)

(2023/C 304/35)

Kannekirjelmän kieli: englanti

Asianosaiset ja muut osapuolet

Kantaja: Essilor International (Charenton le Pont, Ranska) (edustajat: asianajajat A. Parassina ja A. Giovannardi)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Muu osapuoli valituslautakunnassa: Carl Zeiss Vision GmbH (Aalen, Saksa)

Menettely EUIPO:ssa

Riidanalaisen tavaramerkin haltija: Kantaja

Riidanalainen tavaramerkki: Hakemus sanamerkin MYOLUX rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi – Rekisteröintihakemus nro 18 215 110

EUIPO:ssa käyty menettely: Väitemenettely

Riidanalainen päätös: EUIPO:n ensimmäisen valituslautakunnan 11.5.2023 asiassa R 267/2022-1 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoaa riidanalaisen päätöksen
- toteaa kyseessä olevan tavaramerkin rekisteröintikelpoiseksi
- velvoittaa muun osapuolen valituslautakunnassa maksamaan kantajan oikeudenkäyntikulut.

Kanneperuste

- Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2017/1001 8 artiklan 1 kohdan b alakohdan rikkominen.

Kanne 10.7.2023 – OQ v. komissio

(Asia T-384/23)

(2023/C 304/36)

Oikeudenkäyntikieli: kroatia

Asianosaiset

Kantaja: OQ (edustaja: asianajaja R. Štaba)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoaa valintamenettelyssä EPSO/AD/378/20 15.5.2023 tehdyn Euroopan unionin henkilöstövalintatoimiston päätöksen
- velvoittaa vastaajana olevan Euroopan komission korvamaan ilmoitetut menettelyn kulut viivästyskorkoineen kantajan kustakin toimesta alkaen maksamiseen asti.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja vetoaa kanteensa tueksi viiteen perusteeseen.

- 1) SEUT 45 artiklan rikkominen, koska valintalautakunta on 15.5.2023 tehdyssä päätöksessä hylännyt kantajan hakemuksen valintamenettelyssä EPSO/AD/378/20 sillä perusteella, että hänen ranskalainen oikeustieteen tutkintotodistuksensa ei täytä mainitun valintamenettelyn edellytyksiä, vaikka unionin yleinen tuomioistuin totesi nimenomaisesti asiassa T-713/20, joka koski samoja asianosaisia ja samoja tosiseikkoja, että kantajan hakemusta ei saisi hylätä jo sen vuoksi, että kyse ei ole valintamenettelyssä ilmoitetusta tutkintotodistuksesta, ja että valintamenettely on tältä osin kantajan osalta oikeudenvastainen. Tällä tavoin on loukattu kantajalla SEUT 45 artiklan mukaan olevaa perusvapautta, koska tämä tunnustamatta jättäminen tarkoittaa huomattavaa vapaan liikkuvuuden rajoitusta, sillä valintalautakunta ei ole arvioinut kantajan tutkintotodistusta unionin tuomioistuimen tätä alaa koskevan vakiintuneen oikeuskäytännön mukaisesti. Ensimmäisen kanneperusteen toinen osa liittyy kantajan muun kokemuksen ja näytön, jolla on osoitettu, että hänellä on vaadittavat tiedot ja vaadittava kokemus, huomiotta jättämiseen.
- 2) Ilmeinen virhe tosiseikkojen ja oikeudellisen tilanteen arvioinnissa, koska valintalautakunta ei ole ottanut huomioon kantajalla oikeudellisten tekstien kääntämisestä olevaa kokemusta, jonka hän on saanut työskennellessään Euroopan parlamentissa. Ilmeinen virhe ilmenee siitä, että on kyse oikeudellisten tekstien käännöskokemuksesta, mitä vaaditaan muun muassa valintamenettelyä koskevassa ilmoituksessa. Valintalautakunta on tehnyt myös oikeudellisen virheen, kun se on verrannut kantajan kokemusta vastaaviin työpaikkoihin muissa unionin elimissä; asiaankuuluvan käytännön mukaan sen olisi pitänyt arvioida sitä yksinomaan kyseessä olevan valintamenettelyn asiayhteydessä. Tällä menettelyllä valintalautakunta poikkasi valintamenettelyn ilmoituksesta, joka sitoo sitä.